

A forradalmi erők offenzívája jellemzi a mostani helyzetet

(Folytatás az 1. oldalról)

A forradalmi erők offenzívája jellemzi a most kialakult helyzetet. Amikor elhatároztuk, hogy támadunk, hogy az ellenforradalom fegyveres legyőzése után politikai legyőzést és szétverést tűzzük napirendre, számoltunk vele, hogy harcos hét kezdődik. Az események megmutatták, hogy az offenzíva helyes, ezt a politikai csatát kell tovább fejleszteni, hogy a tömegek teljesen elforduljanak az ellenforradalomtól.

A munkástanács alapvető intézménye lesz a népi demokráciának

Az üzemi munkástanácsok felosztásáról terjesztett rémhírekkel kapcsolatosan ezeket mondta Kádár János:

Nagyon fontos intézmény, arra hívatott, hogy a dolgozók közvetlenül oldják meg az üzemi igazgatás feladatait. A gazdasági igazgatás bürokráciáját megszüntetjük, és eleven igazgatást hozunk létre. De felvetődik a kérdés, hogy mit akar csinálni a munkástanács, ha kilép az üzemből és megjelenik min. területi, budapesti, vagy éppenséggel mint országos munkástanács. Tétélezzük fel, hogy elvileg szükség lenne egy budapesti munkástanácsra. Ha a termeléssel akar foglalkozni, nagy apparátusra lenne szüksége, kiutazásokra az anyagról, a munkaerőről, a szállításokról, az exportról és az importról, hiszen másképpen nem tud a termelésrel foglalkozni. Mindez az üzemi munkástanácsnak rendelkezésére áll. A budapesti munkástanács ezek szerint nem is tudhat mást csinálni, mint politikai kérdésekkel foglalkozni; mint ahogy az ellenforradalmi erők ügyes munkája folytán valóban ezekkel foglalkozott: a karhatalom, a sajtó kérdéseivel stb. Az ilyen tevékenység természetesen szembekerül az államhatalmi szervekkel. Ebből óhatatlanul az következik; hogy az ilyen központi munkástanácsnak hadaskozni kell az államhatalmi szervekkel. Ezért szorgalmazza az ellenforradalom a területi munkástanácsok létrehozását, s ezért vagyunk mi ellene a területi munkástanácsoknak. De az üzemi munkástanácsokat erősíteni kell, mert ez az üzemi demokráciát tovább fejleszti.

Az üzemi munkástanácsoknak a gazdasági vezetés feladataival kell foglalkozniuk. Most, hogy vita támadt a területi munkástanácsok kérdéséről, az ellenforradalom azt mondja: volt egy egyszerű szervünk, a budapesti munkástanács (azt nem teszi persze hozzá, hogy ezzel a szervezettel egyszerűen tudtak ellenforradalmi manővereket végrehajtani), de azzal folytatja, hogy a kormány ezt a szervet megszüntette, mert a kormány a forradalom vívmányai, a munkástanácsok érdekei ellen támad. Ezért híreszteli, hogy most megszüntette a kormány a területi munkástanácsokat, ezután sor kerül az üzemi munkástanácsokra is.

Ha a munkástanácsok eddigi tevékenységét nézzük, összességében — sajnos — még nagyon keveset tettek a munkástanácsok valódi érdekeinek védelmében. Sok helyen ártottak a munkástanácsok érdekeinek. Ez nem azt jelenti, hogy akik a munkástanácsokban vannak, beestelen emberek. Személyes tapasztalataim szerint a munkástanácsok tagjainak nagyobbik fele beestelen szándékú. Van azonban a munkástanácsokban egy kisebbség, amelynek a munkástanácsokhoz semmi köze sincs. Ezek nem is munkástanácsok, talán egy-két éve dolgoznak a gyárakban, azelőtt gyárosok, vagy katonatisztek, fasiszták, nyilasok voltak, vagy hirtőnből szabadultak. Politikailag semmi közük a munkástanácsokhoz, s a kapitalizmus érdekeit képviselik. Ezt a világon soha nem látott sztrájkot ők vezetik. Ennek a sztrájknak a levét az egész munkástanácsok, az egész nép issza meg. Egy napi sztrájk 300 millió forint veszteséget jelent, egy hetes sztrájkkal jónk lehet tenni a munkástanácsok egy évre lehetséges életszínvonalát. Ha egy évre egy munkástanács életének megvívására lehetett volna fordítani ezeket a 300 millió forintokat, igen jelentékeny lehetett volna emelni ezeknek a munkástanácsok életszínvonalát.

De egyházy munkástanács még ezen túlmenően is megkés-

is, mit tettek a munkástanács tagjai a termelés érdekében, hiszen termelés nélkül nincs élet. Kérem, mondják el üzemi munkástanácsot megszüntesse. A rendkívüli súlyos szénhelyzetről beszélt ezután. Hangoztatta, hogy ha továbbra sem folyik teljes ütemű termelés a bányákban, tízezerrel lesznek ipari munkások, akik követelni fogják, hogy dolgozhasanak, de szén és energia hiányában nem tudnak majd dolgozni.

A volt budapesti központi munkástanács cselekedetei közül a legsúlyosabbak közé tartozik, amit ennek a szénhelyzetnek kialakításával előidézt. Több felszólaló kérte — folytatta a továbbiakban Kádár János —, hogy határozottan hajtsuk végre a kiadott intézkedéseket. Feltétlenül végrehajtsuk, s az ellenforradalmárokkal szemben a kormány nem lesz kíméletes. Nem fogunk meghátrálni, mint ahogy a letartóztatásoknál sem tettük ezt.

A továbbiakban a kormányprogramot sürgető felszólalásokra válaszolt.

Ha letörtük az ellenforradalmat, elérkezik a pozitív program ideje

Amikor mi felléptünk; programunk a távolabbi jövőt illetően leszögeztük néhány elvet, ezek között az ország függetlenségének biztosítását, a közelet demokratizálását, de érthetően ennek a szükségzav programnak többet kellett foglalkoznia az azonnali tennivalókkal, mint például: hogyan lehet a törvényes rendet helyreállítani. Hosszú ideig ebben merült ki a kormány tevékenysége. Ezért nem volt mód arra, hogy megkezdhetjük volna kidolgozni a pozitív kormányprogramot. Ez azonban nem csak rajtunk múlik. Szükség volt egy forradalmi támadásra, az ellenforradalom politikai megsemmisítésére. Ez a helyzet bizonyos kieleződéssel jár.

Do ha ezen a hullámon átjárnak, letörtük az ellenforradalmat, elérkezik az ideje a pozitív program ismertetésének. Gondolom, hogy ez a jövő hét vége felé megtörténik, s egy sor nagyon fontos kérdésben a nyilvánosság elő lehet lépni, hogy miként akarjuk ezeket a kérdéseket megoldani.

Egyesek a munkások követeléseiket tüntetik fel, hogy mindenféle párt szabad működését engedélyezzük — folytatta ezután. Sohasem tudtam, hogy a munkástanácsok szívében élő fő követelés az, hogy a burzsoá pártok szabadon tevékenykedhessenek.

A többi párt kérdésében, az élet további demokratizálásában a legmesszebbmenőkig elmegyünk, ami azon a határon belül van; hogy Magyarországon népköztársaság van, és marad, és hogy szocializmus akarunk. Ami ezen a határon túl megy, abba nem mehetünk bele. Úgy kell megoldani a többi párt kérdését, hogy a politikai életben részt vegyen minden beestelen ember, aki szocializmus akar.

A nemrégiben Budapesten járt egyik külföldi vendég beszélgetésünk alkalmával elmondta: sok emberrel találkozott és számára kellemes meglepetés volt, hogy kivétel nélkül mindenki azt mondta neki, hogy szocializmus akar. Erre én az az választam, hogy ebben az a lényeges, mit ért az illető szocializmuson. Hitlerék is azt mondták, hogy szocializmus

Eltökélt fellépéssel meg kell változtatni a helyzetet

Azt kérjük, hogy aktívan és bátran lépjenek fel a munkások tömegei között a gyárakban, a munkás lakóházakban, mindenütt, ahol tömegek élnek. Majdnem minden a fellépésen múlik. A forradalom politikai ereje százaszoros nagyobb, mint az ellenforradalomé. Ha keményen fellépünk, fellépésünk sikere lesz. Ha azonban valahol ez mégsem történne így, kérjük a kormány segítségét és megvédjük a nép érdekeit. Most az a fontos, hogy a tömegekkel együtt haladva, velük összeforva eltökélt lépünk fel, s akkor végérvényesen meg lehet változtatni a helyzetet.

akartak, de nemzeti szocializmus. A magyar nép is tapasztalhatta a saját bőrén, hogy mi lett ebből. Mert vannak, akik kommunizmus nélkül képzelnek el valamiféle szocializmust. Ez azonban olyan nemzeti szocializmus, ami hitleri fasizmust jelent.

— Ami szándékainkat illeti — folytatta Kádár János —, sokat beszélgettünk erről munkástanácsokkal. Szándékunk az, hogy minden kérdést a nép, a munkássztyál érdekében oldjunk meg. Mi erre a biztosíték? — kérdezték. Azzal válaszoltunk, hogy ránk még a legellenesébb elemek sem mondhatják, hogy mi a gyárosok, bankárok, földbirtokosok kormánya vagyunk és azok érdekében akarunk cselekedni. Mindent úgy akarunk megoldani, hogy elsősorban a munkássztyál, de természetesen az egész nép érdekét szolgálja.

Ami a szabadságjogokat illeti, olyan szabadságot akarunk adni, amely elmegy a legmesszebb határokig, de amelynek egy korlátja van: a nép hatalmát nem engedjük támadni, megsemmisíteni.

Ezekből a felvilágosításokból és főként a kormány intézkedéseiből láthatja majd mindenki, hogy a demokrácia tovább fejlesztése mellett vagyunk. A bürokratikus vezetést nem is lehet visszaállítani, nagyon véres leckeit adott erről a történelem. Tehát nem csak mi nem akarjuk visszaállítani, de véleményünk szerint ezt nem is lehet megcsinálni. Szocializmus, néphatalmat akarunk és ezen belül annyi szabadságot, amennyi ebbe az elvi keretbe belefér.

Minket az az eltökéltség vezet, hogy a forradalom ügyében nem engedünk, tűzzel-vassal is megvédjük. Nagyon kerülni akarjuk a vérontást, amennyire ez rajtunk múlik. Egyetlen ember élete se vesszen el, ha nem elengedhetetlenül szükséges ez, de ismétlem, ez sem rajtunk múlik. A tömegeket foglalkoztató kérdéseket pedig pozitívan megoldjuk, egy sor kérdés hamarosan napirendre kerül.

Azt kérem, hogy ha ebben egyetértünk, harcoljanak ezekért. A magyar nép jóvőjéről van szó, a szó szoros értelmében a magyar nép jobb életéről. Aki ezt megérti, és ennek megfelelően jár el, az segít, hogy teljesen helyreálljon a rend és a nyugalom, a termelő munka. Szükséges ehhez az erély, de nélkülözhetetlen a politikai munka is.

A megbeszélés résztvevői nagy megnyugvással vették tudomásul a kormányelnök szavait és azzal az elhatározással távoztak, hogy a kapott felvilágosítás szellemében munkához látnak.

Az ENSZ feladata a béke és a nemzetközi biztonság biztosítása

— mondotta felszólalásában Kuznyecov szovjet ENSZ-delegátus

Az ENSZ-közpülés december 10-i ülésén, amikor a közgyűlés a magyar kérdéssel kapcsolatos határozati javaslatot tárgyalta, felszólalt és beszédét mondott V. V. Kuznyecov külügyminiszterhelyettes, a Szovjetunió ENSZ-delegátusa.

Beszéde elején kijelentette: az összes újabb provokációs határozati javaslatok sугalmazói csak azért akarják az ENSZ-t a magyar belügyekbe való beavatkozásra bírni, hogy mentőövet dobhassanak a magyarországi szétzúzott fasiszta lázadók maradványainak, újabb rendezárást idézzenek elő az országban, megnehezítsék az élet normalizálódásának folyamatát. A magyarországi eseményekkel kapcsolatos méltatlan és lázas hűbó lerántja a leplet azokról, akik szeretnék megdönteni a törvényes magyar kormányt, — amely nem tetszik egyes országoknak — és olyan kormányt állítani helyére, amelyet elfogadnának a népi demokratikus rend ellenségei.

A magyarországi helyzet — mondotta ezután Kuznyecov — mind jobban megszilárdul, jöhet mind a belső, mind a külső reakciós erők ellenállást fejtenek ki. Magyarországon szétzúzódtak az ellenforradalmi erők, de az országban belül maradt egyes ellenséges elemek továbbra is ösztönzést kapnak kívülről, még mindig megpróbálják hazug jelszavakkal félrevezetni a dolgozó népet, megpróbálják fehérnek mutatni a feketét, forradalomnak nevezni az ellenforradalmat, nemzeti függetlenségnek az imperialista elnyomást.

De ezekre az elgondolásokra kudarc vár. A magyar dolgozó nép megértette, hogy akarták taszítani a fasiszta puccsisták, és külföldi sугalmazóik.

Egészen nyilvánvaló, hogy a magyarországi események láncszemét képezi annak a gondosan előkészített és következetesen végrehajtott rosszdívalatú imperialista tervnek, amely legrosszabb formában akarja feleleveníteni a hidegháborút, folytatni a béke ügyére veszélyes erópolitikát.

Az agresszív körök továbbra is világhatalmi főrehabilitációk menvalósításáról álmodnak

Kuznyecov beszéde további részében rámutatott arra, hogy a haladó erők és a szocialista országok ellen irányuló átfogó imperialista összeesküvés egyik részlete volt a magyarországi ellenforradalmi kísérlet. Szervezői ezen túlmenően arra gondoltak, hogy a magyarországi eseményekkel elvonhatják a világ közvéleményének figyelmét Anglia, Franciaország és Izrael egyiptomi agressziójáról, továbbá arra használhatják fel ezeket az eseményeket, hogy befektítsék és aláássák a szocialista államok erősödő békés együttműködését a nemzeti felszabadító harcban győzelmeskedő ázsiai és afrikai országokkal, azt az együttműködést, amely egyebek között akkor mutatta meg óriási erejét, amikor az agresszorok megármadták Egyiptomot. Majd részletesen foglalkozott az Egyesült Államoknak a magyar kérdésben elfoglalt álláspontjával, rámutatva, hogy az Egyesült Államoknak alapvető és döntő szerepe volt a magyarországi események kialakításában. Az Egyesült Államok bizonyos köröknek vezetését álló nemzetközi imperialista erők, a nemzetközi kalandorok, kihasználva a korábbi magyar kormány hibáit, valamint az ország belső nehézségeit, elhatározták, hogy áttérnek a nyílt akcióra. Megcáfolhatatlan tények bizonyítják, hogy Magyarországon kísérlet történt a magyar nép szemében gyűlö-

letes földesúri-kapitalista rend visszaállítására, Európa szívében újabb háborús gócnak, továbbá a szocialista országok ellen irányuló kártevő-központnak a kialakítására.

Az események menete azt mutatja, hogy már a budapesti fegyveres felkelést megelőző órákban, az október 23-1 lojális diáktüntetés idején kifejezetten fasiszta jelszavak és követelések bukkantak fel.

Néhány nap múlva azonban az ellenforradalmi erők teljesen szabadjára engedték magukat, kegyetlen leszámolást kezdtek közéleti személyiségekkel és politikusokkal, a népi demokratikus rend híveivel. Az ellenforradalmi erők kivonultak az utcára és vadállati kegyetlenséggel gyilkolták a haladó munkásokat, parasztokat és az értelmiség képviselőit.

Mindenki előtt világos, hogy a kártevő csoportok részvételével lebonyolított hadműveleteket, amelyek során megostromolták a rádiót, elfoglaltak igen fontos katonai és állami épületeket, nem szervezhetők a békés tüntetésben részt vevő diákok, hanem csakis jól kiképzett, nagy tapasztalattal rendelkező fegyveres diverzánso-

Bár az ellenforradalmi puccs megbukott, további kísérletek történek arra, hogy újabb rendezavarásokra bujtsák fel a fasiszta csoportok maradványait. E célra felhasználják a legkülönbözőbb rágalmazó koholmányokat. Kitalálnak és terjesztenek különböző rémhíreket, a szovjet csapatokról, a magyarok deportálásáról, magyarországi felkelésekről és harcokról stb.

A nemzetközi reakció most azon erőkődik, hogy tovább neheztse az ország amúgyis súlyos gazdasági helyzetét, akadályozza a politikai kérdések demokratikus megoldását, legalábbis egyes helyeken — mint a legutóbbi napok eseményei mutatják — újabb össztűzéseket provokáljon és növelje a nép szenvedéseit.

A betervezett határozati javaslat provokatív jellegű

A Szovjetunió ENSZ delegátusa ezután adatokat sorolt fel, amelyek bebizonyították, hogy a nyugati sajtó és a Szabad Európa-rádió minden erejével a fasiszta provokációk szolgálatába lépett, majd a következőket mondotta: Az úgynevezett magyar kérdés körül indított rágalmahadjarat kezdeményezői azonban, semmibe véve az ENSZ alapokmányát és az ENSZ munkájának általánosan elfogadott szabályait, nem nyugszanak és egyre bomlasztják az ENSZ-közpülés 11. ülészakánának munkáját. Sietnek, mert az idő ellenük dolgozik.

A szovjet küldöttség szükségesnek tartja felhívni a közgyűlés figyelmét a betervezett határozati javaslat nyilvánvalóan provokációs jellegére. E határozati javaslat szerzői azt indítványozták, hogy a közgyűlés ítélje el a Szovjetuniót az ENSZ-alapokmány állítólagos megszegéséért.

Szavazógépezettel keresztülvihet minden határozati javaslat. De bármilyen határozati javaslatot fogadtassanak is el, teljes kudarc vár arra a kísérletre, hogy megdöntsék a népi rendszert Magyarországon és újból hatalomra juttassák ott a tökések és a földesurakat, mivel a munkások és a parasztok világosan kifejezésre juttatták, hogy nem engedik meg a régi rend visszatérését. A közgyűlés az úgynevezett magyar kérdés miatt elkeseredett harc színtere lett. E harc egyelőre a haladás erői, másfelől a nemzetközi reakció között folyik, élén az Egyesült Államok monopóliumaival. Szakadatlan áradatban zúdítják a Szovjet-

unióra és a szocialista országokra a sértéseket és a rágalmakat azok, akiket dühbe gurított az ellenforradalmi lázadás kudarc. Viszont ugyanezek az urak igen elmézők azzal a nyilvánvaló agresszióval szemben, amelyet Anglia, Franciaország és Izrael — iránt.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete hivatott fejleszteni a baráti kapcsolatokat a nemzetek között az egyenjóság és az önrendelkezés elvének tiszteletben tartása alapján, valamint hivatott megtenni a megfelelő intézkedéseket az egyetemes béke megerősítésére. Kételessége felemelni szavát ezen elvek védelmében és határozottan visszautasítani azokat az egyre erősödő kísérleteket, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét az Egyesült Államok politikája engedelmes végrehajtójának színvonalára süllyesszék.

Az ENSZ-nek el kell ítélnie az Egyesült Államokat

A szovjet küldöttség úgy véli, hogy a közgyűlésnek el kell ítélnie az Egyesült Államokat a népi demokratikus országok ügyeibe való beavatkozásért, az ezekben az országokban kifejtett aknamunkáért. Pontosán az Egyesült Államok avatkozik bele a Magyar Népköztársaság belügyeibe, aknázza alá az ország politikai függetlenségét, igyekszik megfosztani alapvető jogaitól és szabadságjogaitól a magyar és nemcsak a magyar népet.

A számtalan törvényellenes határozati javaslat szerzőinek erőfeszítése arra összpontosul, hogy a beavatkozás ENSZ-megfigyelők Magyarországra küldésével és megfigyelők jelenlétében lezajló választások megtartásával valószínűleg megvájon nem beavatkozás-e ez Magyarországon belügyeibe?

Kuznyecov a továbbiakban megcáfolta az Egyesült Államok és más országok ENSZ-delegációinak rágalmait, majd kijelentette:

A szocialista országok nem maradhattak részvételnek a Magyarországon előlított veszélyes helyzettel szemben: Veszély fenyegett nemcsak ennek az országnak nemzeti-demokratikus rendszerét, hanem a Magyarországgal szomszédos szocialista államok biztonságát is. Meg kellett akadályozni, hogy Magyarországon újabb háborús tüzfészekké váljék, mert az ellenforradalmi erők sikere feltétlenül ide vezetett volna.

Ismeretes továbbá, hogy a szovjet kormány 1956. október 30-i nyilatkozatában kijelentette, hogy kész megfelelő tárgyalásokba bocsátkozni a Magyar Népköztársaság kormányával és a varsói szerződés többi tagállamával a szovjet csapatok magyarországi tartózkodását illetően.

V. V. Kuznyecov beszédét a következőkkel fejezte be:

A Szovjetunió küldöttsége kötelességének tartja megégszer felhívni a közgyűlés figyelmét azokra az eseményekre és a béke ügyére nézve veszélyes következményekre, amelyek abból származnak, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetén keresztül próbálnak nyomást gyakorolni más államokra és beavatkozni belügyeikbe.

A Szovjetunió küldöttsége úgy véli, hogy le kell venni a napirendről ezt az ENSZ-re szegyet hozó határozati javaslatot és határozottan meg kell hiúsítani minden olyan kísérletet, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét veszélyes kalandok útjára taszít-